

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213335
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114213335.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti žalovanému: P. R., nar. X.X.XXXX, bytom O., B. č. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, o zaplatenie sumy 500,18 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 24.11.2014 č.k. 20C/204/2014-44 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 20,03 eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby konanie ohľadne sumy 418,90 eur s príslušenstvom zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 81,28 eur s príslušným úrokom z omeškania. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 90,98 eur.

Výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 90,98 eur za 2 úkony právnej služby.

Proti tomuto rozhodnutiu, a to konkrétne proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov priznaná nebola. Ako dôvod uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napíňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Vedľajší účastník žalovanému ako spotrebiteľovi ochranu práv neposkytol, nakoľko právna pomoc bola poskytnutá zo strany advokáta. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník teda do konania neprinesol žiaden prínos. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas

hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ust. § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Uvedené priamo vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaného vo veci 3Cdo/188/2012.

Odvolačný súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z., bola s účinnosťou od 15.10.2008 zavedená druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. Nové ust. § 93 ods. 2 O.s.p. však práve v prípade právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľa, nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu. Cieľom navrhovanej úpravy je, vychádzajúc z dôvodovej správy, rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku sporu. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a pod..

Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nestanovuje, že združenia na ochranu spotrebiteľov musia mať právo vstupovať do sporov o individuálnych záujmoch spotrebiteľov ako vedľajší účastníci. Článok 7 ods. 2 tejto smernice priznáva týmto združeniam procesné práva, pokiaľ ide o ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Smernica teda nič nehovorí o prípadnej účasti združení na ochranu spotrebiteľov v individuálnych sporoch. Toto mlčanie sa ale v žiadnom prípade nedá chápať ako zákaz takejto účasti. Z článku 8 Smernice Rady č. 93/13/EHS vyplýva, že členské štáty môžu zaviesť opatrenia, ktoré sú priaznivejšie pre spotrebiteľa ako tie, ktoré sú stanovené v smernici. Takýmto opatrením môže byť aj pripustenie vedľajšieho účastníctva v konaní. Občiansky súdny poriadok v ust. § 93 a ani v iných ustanoveniach neupravuje, aby podmienkou pre vstup vedľajšieho účastníka do konania mal byť výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať. Žalovaný oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania prevzal a doposiaľ žiaden nesúhlas s jeho vstupom do konania nevyslovil.

Vedľajší účastník v súlade s ust. § 93 ods. 3 O. s. p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania je obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak môže vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby, kedy sa konanie skončí. Začiatok konania je daný dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O.s.p.).

Ak Občiansky súdny poriadok v prípade vedľajšieho účastníka ako združenia na ochranu spotrebiteľa nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu a jeho vstup do konania nepodmieňuje výslovným súhlasom zo strany žalovaného, je pripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania vhodným prostriedkom pre dosiahnutie toho, aby žalovaný ako spotrebiteľ mohol účinnejšie brániť svoje práva vyplývajúce z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o nemožnosti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi pre rozpor s právnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, ako aj z dôvodu neúčelnosti týchto trov len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p.. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ust. § 142 a nasl. O.s.p.. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci bol to žalobca, ktorý vzal späť svoju žalobu v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty. Preto pri rozhodovaní o trovách konania sa muselo vychádzať z ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. S prihliadnutím na dôvod zastavenia konania ohľadne zmluvnej pokuty žalobca je preto povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovaného, ktorý zastavenie konania v tejto časti nezavinil trovy konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie potrebné sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi je pritom základným ústavným právom upraveným v čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky. Právnu pomoc advokáti poskytujú za odmenu, a preto je na mieste, aby v prípade, ak vzniknú zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, táto náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi aj priznaná bola. V opačnom prípade by ústavné právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc pôsobilo odradzujúco, nakoľko všetky trovy s tým spojené by musel znášať zo svojich prostriedkov.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., rozhodnutie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a z tohto titulu úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec samá ale iba trovy, v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) vo výške 16,60 eur znížila na 1/2, teda na čiastku 8,30 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2014 vo výške 8,39 eur a sumy 3,34 eur tvoriacej DPH, celkové trovy vynaložené vedľajším účastníkom v odvolacom konaní dosiahli sumu 20,03 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.